

Věc C-116/24**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

12. února 2024

Předkládající soud:

Curtea de Apel Pitești (Rumunsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

28. listopadu 2023

Žalobkyně:

Porcellino Grasso SRL

Žalovaní:

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale

Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură

Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură – Centrul Județean
Vâlcea**Předmět původního řízení**

Žaloba znějící na zrušení správního aktu, podaná žalobkyní Porcellino Grasso SRL proti žalovaným Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (ministerstvo zemědělství a rozvoje venkova, Rumunsko), Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale (Agentura pro financování investic do venkova, Rumunsko) [AFIR], Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură (zemědělská platební a intervenční agentura, Rumunsko) [APIA], jakož i Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Vâlcea (zemědělská platební a intervenční agentura – okresní centrum ve Vâlcea, Rumunsko).

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Na základě článku 267 SFEU se žádá zaprvé o výklad článků 288, 291 a 297 SFEU, čl. 9 odst. 3 nařízení č. 1974/2006 a článků 18 a 19 nařízení č. 1698/2005, jakož i zásady unijního práva, podle níž rozhodnutí Evropské komise vyvolává právní účinky, dokud není zrušeno; zadruhé [se žádá] o vodítka k dodržování rozhodnutí o předběžné otázce s ohledem na rozsudek Tribunálu týkající se žaloby na neplatnost rozhodnutí Komise v obdobné věci a zatřetí o vodítka k uplatňování zásady vzniku odpovědnosti státu.

Předběžné otázky

a) Brání články 288, 291 a 297 SFEU, jakož i zásada [unijního] práva, podle níž vyvolává rozhodnutí Evropské komise právní účinky, dokud není zrušeno – jak byla tato zásada stanovena v rozsudcích [Soudního dvora] ve věcech C-245/92 P [Chemie Linz v. Komise], C-475/01 [Komise v. Řecko], C-362/14 [Schrems], C-533/10 [CIVAD], 314/85 [Foto-Frost v. Hauptzollamt Lübeck-Ost], C-644/17 [Eurobolt], C-199/06 [CELF a Ministre de la Culture et de la Communication] – a čl. 9 odst. 3 nařízení č. 1974/2006 a články 18 a 19 nařízení č. 1698/2005 takové praxi rumunských vnitrostátních orgánů, která spočívá v přijetí vnitrostátních aktů, které jsou v rozporu s prováděcím rozhodnutím Komise C(2012) 3529 final ze dne 25. května 2012, kterým se opravuje PNDR [program rozvoje venkova pro Rumunsko na programové období] 2007–2013, nebo v neuplatnění tohoto rozhodnutí, dokud nebylo změněno nebo zrušeno?

b) Je vnitrostátní soud, s ohledem na obecnou povinnost členských států dodržovat unijní právo, pokud se dotčený vnitrostátní soud ocitne v situaci, kdy musí dodržovat výkladový rozsudek vydaný [Soudním dvorem] na základě článku 267 SFEU (konkrétně rozsudek ze dne 17. listopadu 2022 ve věci C-443/21), avšak tento rozsudek neobsahuje posouzení platnosti a účinků prováděcích rozhodnutí Evropské komise [rozhodnutí Komise C(2012) 3529 final ze dne 25. května 2012 a rozhodnutí Komise 2018/873 ze dne 13. června 2018], nýbrž pouze [posouzení] týkající se navrácení finančních prostředků v případě neexistence rozhodnutí Evropské komise v tomto smyslu, oprávněn při rozhodování sporu, který mu byl předložen, zohlednit účinky a odůvodnění (provedené úvahy) rozsudku Tribunálu Evropské unie vydaného v rámci žaloby na neplatnost upravené článkem 263 SFEU, kterým bylo zrušeno prováděcí rozhodnutí Evropské komise v obdobné věci (konkrétně rozsudku ze dne 18. ledna 2023, vydaného ve věci T-33/21)?

c) Vyžaduje zásada vzniku odpovědnosti státu, aby v takové situaci, jako je situace v projednávané věci, Rumunsko vyplatilo příjemcům opatření 215 míry podpory ve výši stanovené prováděcím rozhodnutím Komise C(2012) 3529 ze dne 25. května 2012 po celou dobu trvání jejich závazků?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva a uplatňovaná unijní judikatura

– články 288, 291, 297 a 310 SFEU

– články 18, 19 a 40 nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV)

– článek 9 odst. 3 a čl. 27 odst. 2 až 13 nařízení Komise (ES) č. 1974/2006 ze dne 15. prosince 2006, kterým se stanoví podrobná pravidla pro použití nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV)

– článek 143 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006

– článek 33 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005

– článek 58 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008

– prováděcí rozhodnutí Komise C(2012) 3529 final ze dne 25. května 2012, kterým se opravuje národní program rozvoje venkova [Rumunsko na programové období] 2007–2013 [dále jen „PNDR 2007–2013“]

– *zásada ochrany legitimního očekávání* s následujícími odkazy na judikaturu: rozsudky Soudního dvora ze dne 12. července 1957, *Algera a další v. Parlamentní shromáždění*, 7/56, 3/57 až 7/57, EU:C:1957:7, bod 14; ze dne 11. července 1991, *Crispoltoni v. Fattoria Autonoma Tabacchi di Città di Castello*, C-368/89, EU:C:1991:307, bod 17; ze dne 14. září 2006, *Elmeke*, C-181/04 až C-183/04, EU:C:2006:563, body 31 a 32, a ze dne 7. srpna 2018, *Ministru kabinetu*, C-120/17, EU: C:2018:638, body 48 a 51, jakož i rozsudky Tribunálu ze dne 11. července 1996, *Ortega Urretavizcaya v. Komise*, T-587/93, EU:T:1996:100, bod 57, ze dne 16. října 1996, *Efisol v. Komise*, T-336/94, EU:T:1996:148, bod 31, a ze dne 23. února 2006, *Karatzoglou v. EAR*, T-471/04, EU:T:2006:66, body 33 a 34

– *zásada právní jistoty* s následujícími odkazy na judikaturu: rozsudky Soudního dvora ze dne 15. prosince 1987, *Irsko v. Komise*, C-325/85, EU:C:1987:546, bod

18; ze dne 21. června 1988, Komise v. Itálie, C-257/86, EU:C:1988:324, bod 12; a ze dne 13. března 1990, Komise v. Francie, C-30/89, EU:C:1990:114, bod 23

– *zásada, podle níž rozhodnutí Evropské komise vyvolává právní účinky, dokud není zrušeno*, s následujícími odkazy na judikaturu: rozsudky Soudního dvora ze dne 22. října 1987, Foto-Frost v. Hauptzollamt Lübeck-Ost, C-314/85, EU:C:1987:452; ze dne 8. července 1999, Chemie Linz v. Komise, C-245/92 P, EU:C:1999:1999:363; ze dne 5. října 2004, Komise v. Řecko, C-475/01, EU:C:2004:585; ze dne 12. února 2008, CELF a Ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, EU:C:2008:79; ze dne 14. června 2012, CIVAD, C-533/10, EU:C:2012:347; ze dne 6. října 2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650; a ze dne 3. července 2019, Eurobolt, C-644/17, EU:C:2019:555

– *zásada předvídatelnosti správního jednání* s odkazem na usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 10. června 1988, C-152/88, Sofrimport v. Komise, EU:C:1988:296, bod 22

– *zásada odpovědnosti státu za škodu způsobenou jednotlivci porušením unijního práva* s odkazem na rozsudek Soudního dvora ze dne 5. března 1996, Brasserie du pêcheur v. Bundesrepublik Deutschland, C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79, výrok

– a pokud jde o druhou předběžnou otázku, rozsudek Soudního dvora ze dne 17. listopadu 2022, C-443/21, Avicarvil Farms, EU:C:2022:899, výrok, a rozsudek Tribunálu ze dne 18. ledna 2023, Rumunsko v. Komise, T-33/21, EU:T:2023:5, body 85, 86, 91 až 94, 103, 110, 112 a 113.

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Ordinele ministrului agriculturii și dezvoltării rurale [MADR] nr. 149/2012, nr. 6/2013, nr. 704/2014, nr. 43/2015 și nr. 826/2016 (vyhlášky ministerstva zemědělství a rozvoje venkova [MZR] č. 149/2012, č. 6/2013, č. 704/2014, č. 43/2015 a č. 826/2016) (dále jen „vyhlášky MZR“), kterými se schvaluje vzor žádosti o podporu pro opatření 215 – Platby na dobré životní podmínky zvířat. Výše podpory pro podbalíčky 3a a 5a, tj. 4,80 eur/velká dobytčí jednotka [VDJ]/rok, resp. 16,80/VDJ/rok – shodné v prvních čtyřech vyhláškách – byly sníženy vyhláškou č. 826/2016 na 1,43 eur/VDJ/rok (pro podbalíček 3a) a na 14,18 eur/VDJ/rok (pro podbalíček 5a).

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Žalobkyně, společnost Porcellino Grasso SRL, se domáhá zrušení rozhodnutí o platbě ze dne 6. února 2018 vydaného za období od 1. ledna do 31. prosince 2017 a ve výši 10 083 115,36 rumunských lei (RON) žalovanou APIA – Centrul Județean Vâlcea (dále jen „napadené rozhodnutí o platbě“), zrušení aktu

o zamítnutí stížnosti ze dne 30. března 2018 vydaného samotnou žalovanou a správního aktu ze dne 26. března 2018 vydaného žalovanou APIA, kterým tato žalovaná rozhodla o stížnosti žalobkyně bez vydání příznivého rozhodnutí, jakož i uložení povinnosti žalované vydat všechny nezbytné správní akty a provést všechny nezbytné správní úkony k náhradě škody ve výši 619 995,08 RON, kterou žalobkyně utrpěla v důsledku vydání napadeného rozhodnutí o platbě a aktu o zamítnutí její stížnosti, [částky] představující rozdíl mezi částkou 11 936 300 RON, na kterou má podle svého tvrzení nárok, a částkami přiznanými v napadeném rozhodnutí o platbě a v rozhodnutí o opravě ze dne 21. dubna 2018 (11 316 304,92 RON).

- 2 Žalobkyně uvedla, že dne 13. srpna 2012 podala u APIA – Centrul Județean Vâlcea žádost o podporu, kterou se zavázala k zajištění a udržování dobrých životních podmínek prasat a k dodržování specifických požadavků podbalíčků, ve vztahu k nimž podala žádost, po dobu nejméně 5 let výměnou za získání nevratné finanční podpory ve výši a za podmínek stanovených v žádosti o podporu, v Příručce pro žadatele, v Národním programu rozvoje venkova na období 2007–2013 a ve vyhlášce MZRV č. 149/2012.
- 3 Dne 14. srpna 2015 podala žalobkyně u APIA – Centrul Județean Vâlcea žádost o platbu za čtvrtý rok závazku, a to v souladu s ustanoveními vyhlášky MZRV č. 43/2015. V odpovědi žalovaná APIA – Centrul Județean Vâlcea žalobkyni informovala, že byly zjištěny chyby, které ovlivnily závazky přijaté v rámci opatření 215 u všech kategorií zvířat způsobilých pro podbalíčky 3a a 5a. V souladu s tím žalovaná oznámila snížení nevratné finanční podpory týkající se podbalíčků 3a a 5a.
- 4 Následně s nabytím účinnosti vyhlášky MZRV č. 826/2016 se snížení výše nevratné finanční podpory týkající se podbalíčků 3a a 5a v rámci opatření 215 stalo definitivním, takže po nabytí účinnosti této vyhlášky platí nové snížené částky pro období od 16. července 2015 do 31. prosince 2015, v souladu s nimiž byla následně vydána rozhodnutí o platbě vztahující se k tomuto období. Proti rozhodnutím o platbě týkajícím se dotčených období podala žalobkyně správní žaloby, které jsou v současné době projednávány.
- 5 Následně dne 31. ledna 2017 podala žalobkyně žádost o platbu za šestý rok závazku, který odpovídá období od 1. ledna do 31. prosince 2017, a dne 6. února 2018 vydala APIA – Centrul Județean Vâlcea napadené rozhodnutí o platbě, přičemž částky vypočítala s odkazem na snížené částky podpory v souladu s vyhláškou MZRV č. 826/2016. Dne 21. dubna 2018 vydala APIA – Centrul Județean Vâlcea opravné rozhodnutí, kterým stanovila platbu ve prospěch žalobkyně v dodatečné výši 1 233 189,56 RON. Žalobkyně tedy požaduje zaplacení rozdílu ve výši 619 995,08 RON vyplývajícího z uplatnění míry podpory podbalíčku 3a ve výši 4,80 eur/VDJ/rok a míry podpory podbalíčku 5a ve výši 16,80 eur/VDJ/rok.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 6 *Žalobkyně* se domnívá, že napadené správní akty porušují ustanovení PNDR 2007–2013, schváleného rozhodnutím Evropské komise C(2008) 3831 ze dne 16. července 2008, ve znění pozdějších změn a doplňků, který se tak stává pro Rumunsko závazným.
- 7 Národní program rozvoje venkova na období 2007–2013 lze revidovat pouze v případě, že jsou dodrženy lhůty a postupy stanovené v článku 7 nařízení č. 1974/2006, které v projednávané věci dodrženy nebyly.
- 8 Poslední verze PNDR 2007–2013 pochází ze září 2015 a stanoví stejné částky splatné příjemcům pro podbalíčky 3a a 5a v rámci opatření 215 jako v předchozích verzích, které nebyly sníženy, a předběžná zjištění Evropského účetního dvora obdržely rumunské orgány dne 10. září 2015.
- 9 *Žalobkyně* zdůrazňuje, že míry nevratné finanční podpory pro opatření 215 byly stanoveny Rumunskem v souladu s článkem 40 nařízení č. 1698/2005 a čl. 27 odst. 2 až 13 nařízení č. 1974/2006 a staly se pro tento stát závaznými, jakmile Komise schválila PNDR 2007–2013.
- 10 Snížení výše podpory u podbalíčků 3a a 5a je důsledkem chyby žalovaného MZRV v metodice výpočtu, a proto vydání napadených správních aktů porušuje zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání, neboť *žalobkyně* přijala závazky na dobu 5 let s ohledem na původní výši podpory platnou ke dni podání žádosti o podporu.
- 11 *Žalobkyně* rovněž tvrdí, že byla porušena ustanovení Příručky pro žadatele týkající se opatření 215, neboť jak v době podání žádosti o podporu, tak v době podání žádosti o platbu, včetně té, která se týká šestého roku závazku, na který bylo vydáno napadené rozhodnutí o platbě, Příručka pro žadatele týkající se opatření 215 – balíček a) prasata – stanovila, že nevratná podpora poskytnutá příjemcům, kteří přijali závazky v rámci podbalíčků 3a a 5a, činí 4,80 eur/DJ, resp. 16,80 eur/DJ.
- 12 *Žalobkyně* dále namítá porušení ustanovení vyhlášky MZRV č. 149/2012, neboť tato vyhláška je stále platná, aniž by byla změněna nebo zrušena.
- 13 Podle *žalobkyně*, která v tomto ohledu uvádí argumenty vyplývající z judikatury, je jednání žalovaných orgánů – MZRV, AFIR a APIA – v rozporu s různými zásadami zakotvenými v unijním právu, a porušuje tak zásady vzniku odpovědnosti státu, právní jistoty, ochrany legitimního očekávání a předvídatelnosti. *Žalobkyně* tvrdí, že výše uvedené zásady mají přednost před zájmem státních orgánů na opravě chyb ve výpočtu, které nelze přičítat jí nebo jinému příjemci opatření 215.
- 14 *Žalobkyně* se rovněž dovolává prováděcího rozhodnutí Komise C(2012) 3529 final, které nejenže nebylo zrušeno, ale tím spíše nemohlo být ke dni zjištění chyb

ve výpočtu změněno. Rumunsko však provedlo jiné platby než ty, které byly schváleny tímto rozhodnutím, ačkoli účelem předmětného rozhodnutí bylo udělit práva příjemcům opatření 215 po dobu 5 let trvání jimi přijatých závazků.

- 15 Podle žalobkyně je potřeba obrátit se na Soudní dvůr nevyhnutelná rovněž s ohledem na rozpory v odůvodnění některých rozsudků vydaných unijními soudy. Úvahy vyjádřené Soudním dvorem ve věci C-443/21 jsou totiž v rozporu s úvahami Tribunálu ve věci T-33/21 pokud jde o použitelnost zásad ochrany legitimního očekávání a právní jistoty, ačkoli posuzované skutečnosti jsou v obou věcech totožné. Žalobkyně se domnívá, že závěr Tribunálu je v rozporu se závěrem Soudního dvora.
- 16 *Žalovaní* MZRV, AFIR a APIA se při vydávání napadených správních aktů opíraly o výsledky auditorského úkolu provedeného zástupci Evropského účetního dvora za rozpočtový rok 2015, jehož závěrem bylo zjištění určitých chyb v metodice výpočtu vyrovnávacích příspěvků pro opatření 215, podbalíčky 1a, 3a a 5a. Žalovaní tvrdí, že vydání napadených správních aktů bylo vynuceno potřebou chránit finanční zájmy Unie, jak stanoví nařízení č. 1305/2013 a č. 1306/2013.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 17 Předkládající soud uvádí, že v projednávané věci se jedná o otázku výkladu článků 288, 291 a 297 SFEU, zásady unijního práva, podle níž rozhodnutí Evropské komise vyvolává účinky, dokud není zrušeno, a článků 18 a 19 nařízení (ES) č. 1698/2005 a čl. 9 odst. 3 nařízení č. 1974/2006 ve spojení se zásadou ochrany legitimního očekávání a zásadou právní jistoty.
- 18 Položené otázky zároveň vyžadují výklad výše uvedených článků z hlediska unijní judikatury, konkrétně ve světle dvou rozhodnutí přijatých unijními soudy v úzké souvislosti s projednávanou věcí, a to rozsudku Soudního dvora ze dne 17. listopadu 2022 ve věci C-443/21 (rozsudek Avicarvil Farms) a rozsudku Tribunálu ze dne 18. ledna 2023 ve věci T-33/21 (rozsudek Rumunsko v. Komise).
- 19 V rozsudku Avicarvil Farms Soudní dvůr uvedl, že čl. 40 odst. 3 nařízení č. 1698/2005 a čl. 58 odst. 1 nařízení č. 1306/2013 ve spojení s čl. 310 odst. 5 SFEU, jakož i se zásadami ochrany legitimního očekávání a právní jistoty musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby vnitrostátní orgány, které se podílejí na provedení nevratných finančních podpor, přijaly z důvodu chyby ve výpočtu zjištěné Účetním dvorem, akty, které ukládají snížení výše finanční podpory poskytnuté rumunským programem rozvoje venkova Evropského zemědělského fondu na rozvoj venkova (EZFRV) na programové období 2007–2013, který je schválen Komisí, aniž vyčkají na přijetí rozhodnutí Komise, které vyloučí z financování Unie částky vyplývající z této chyby ve výpočtu.

- 20 V návaznosti na rozsudek Avicarvil Farms vnitrostátní soud, který v této věci podal žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, tedy stejný soud jako předkládající soud v projednávané věci – Curtea de Apel Pitești (odvolací soud v Pitești, Rumunsko) – zamítl žalobu podanou žalobkyní SC Avicarvil Farms SRL.
- 21 Krátce po vyhlášení rozsudku Avicarvil Farms vydal Tribunál rozsudek Rumunsko v. Komise, kterým zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2020/1734 ze dne 18. listopadu 2020, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), a to v rozsahu, v němž vylučuje některé výdaje, které Rumunsko vynaložilo v rámci EZFRV v rozpočtových letech 2017 až 2019 ve výši 18 717 475,08 eur.
- 22 I když však, jak rozhodl Soudní dvůr ve věci C-443/21, zásady ochrany legitimního očekávání a právní jistoty musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby vnitrostátní orgány přijaly, z důvodu chyby ve výpočtu zjištěné Účetním dvorem, akty, které ukládají snížení výše finanční podpory poskytnuté PNDR, který je schválen Komisí, aniž vyčkají na přijetí rozhodnutí Komise, které vyloučí z financování Unie částky vyplývající z této chyby ve výpočtu, nevylučuje to možnost, aby jiná unijní pravidla bránila tomu, aby rumunské orgány snížily částku finanční pomoci poskytnuté PNDR, pokud byla tato částka stanovena rozhodnutím Evropské komise, které nebylo vzato zpět, [nebylo] zrušeno a ke dni zjištění chyb ve výpočtu již nemohlo být změněno.
- 23 Závěrem předkládající soud uvádí, že je třeba se obrátit na Soudní dvůr, neboť se domnívá, že otázky položené v projednávané věci nejsou totožné s otázkami, které byly předmětem výkladu podaného Soudním dvorem ve věci C-443/21, a že správné použití unijního práva není ve světle obou výše analyzovaných rozsudků natolik zřejmé, aby neponechávalo prostor pro jakoukoliv rozumnou pochybnost.